

ת"פ 44743/04/14 - מדינת ישראל נגד אחמד צבאח, חאלד כתאנה, מוראד נואהדה, איאד טעמה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 44743-04-14 מדינת ישראל נ' צבאח(עציר)
ואח'

בפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אחמד צבאח (עציר)
2. חאלד כתאנה (עציר)
3. מוראד נואהדה (עציר)
4. איאד טעמה (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו, בהתאם להודאתם, בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין בכך שביום 27/4/14 בסמוך לשעה 5:00
שהו הנאשמים שהינם תושבי האזור על כביש מס' 1 בסמוך לירושלים, מבלי שהיה בידיהם אישור שהייה כדין.

טיעוני התביעה לעונש

בפתח טיעוניה לעונש עמדה התביעה על עברו הפלילי של כל אחד מהנאשמים בעבירות ביטחון (ראה פירוט להלן),
ולעמדתה יש לראות את העבירה כאילו בוצעה בנסיבות מיוחדות.

נוכח קיומו של עבר פלילי קודם בעבירות ביטחון ונוכח חומרת העבירה מבקשת המאשימה להטיל על נאשמים 1,2, ו-4
שמונה חודשי מאסר ואילו על נאשם 3, שנת מאסר.

טיעוני הנאשם 1 לעונש

בטיעונו לעונש טען ב"כ הנאשם 1 כי כניסתו של הנאשם 1 לארץ הייתה לצרכי עבודה ולא לצורך ביצוע עבירות. מפנה
להודעתו של משיב 1 במשטרה, בה מסר "אבא שלי מובטל, אין לנו כסף בבית, בגלל זה נכנסתי לישראל".

כן מציין ב"כ הנאשם את הודאתו בעבירה בהזדמנות הראשונה וחלוף הזמן (משנת 2008) מאז בוצעה העבירה

עמוד 1

הקודמת.

בטיעוניו לעונש מפנה ב"כ הנאשם 1 לפסיקת בית המשפט המחוזי בירושלים בה נקבע מתחם ענישה לעבירה ראשונה, שנע בין 14 ימים לבין 6 חודשים, וטוען כי עניינו של הנאשם 1 נמצא ברף התחתון של המתחם.

עוד טוען ב"כ הנאשם 1 כי בהתאם להלכת פרג'ון (רע"פ 3173/09) בעבירה ראשונה ובודדת של כניסה לישראל שלא כדין, העונש הראוי הינו עונש מאסר על תנאי, ומבקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם 1.

טיעוני הנאשם 2 לעונש

ב"כ הנאשם 2 מצטרף לדברי ב"כ הנאשם 1 ומוסיף כי בהחלטת בית המשפט בתיק המעצרים נקבע כי כניסתם של הנאשמים לארץ הייתה לצרכי עבודה וכי אין בידי המשטרה ראיה המוכיחה אחרת.

בעניין עברו של הנאשם 2, טוען הסנגור כי למרשו עבירה בטחונית אחת בגינה נשפט ל-5 חודשי מאסר.

משלא הוגשו מצד התביעה ראיה המצדיקות חריגה מהמתחם שנקבע בבית המשפט המחוזי, מבקש ב"כ הנאשם 2 להסתפק בימי מעצרו של הנאשם 2.

טיעוני הנאשם 3 לעונש

ב"כ הנאשם 3 מצטרף לדברי קודמיו ומבקש להוסיף כי אין לייחס משקל לעברו הבטחוני של הנאשם 3 שכן הוא הועמד לדין ושלם את המחיר על מעשיו.

מצוין כי הנאשם 3 נשוי ואב לילד חולה לב, הזקוק לטיפולים רפואיים וכי הוא מלווה אותו בטיפולים ופרנסת הבית מונחת על כתפיו.

טיעוני הנאשם 4 לעונש

בנוסף לדברי קודמיו, טוען ב"כ הנאשם 4 כי הנאשם 4 הורשע בבית משפט צבאי ולא הועמד לדין על ידי בית משפט אזרחי-ישראלי, ויש בדבר זה להקל עמו.

מכל מקום, מצוין ב"כ הנאשם 4 כי מדובר בהרשעה ישנה, משנת 2006 וכי מאז לא נפתחו נגד הנאשם 4 תיקים

ב"כ הנאשם 4 מציין את הנזק שנגרם לנאשם 4 כתוצאה משלילת חירותו ומבקש להסתפק בימי מעצרו.

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערך החברתי המוגן במקרה דנן, הינו זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ובכלל זאת בטחונה ובטחון תושביה. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי אין מדובר בפגיעה משמעותית שכן לא נלוו לעבירה עבירות נוספות ולא נגרם נזק.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בנסיבות דומות למקרה שבפני נגזר עונש שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר.

בעניין זה, אפנה לפסק דינו של כב' השופט ד"ר עמי קובו, אשר בת"פ (פתח-תקווה) **40821-02-13** ריכז שורה של פסקי דין, בהם הורשעו נאשמים בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בנסיבות דומות למקרה דנן:

א. ברע"פ 3683/13 **חושיה נ' מדינת ישראל** (4.8.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר נדון ל-30 ימי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

ב. ברע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** (11.6.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו מהסתפקות בימי מעצרו (3 ימים) ל-30 ימי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 37240-07-11 **מדינת ישראל נ' אקרע** (21.7.13), החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית, לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 46768-04-13 **מדינת ישראל נ' אלהרוש** (28.4.13) החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, לעונש של חודשיים מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מח' ים) 44287-02-13 **מדינת ישראל נ' אללטיף** (24.2.13) קבע בית-המשפט המחוזי בירושלים את מתחם העונש ההולם כעומד בין עשרה ימי מאסר לבין שישה חודשים, ודחה ערעור על גזר דין אשר קבע עונש בגדרי מתחם זה, של 14 ימי מאסר בפועל.

10. בת"פ (ת"א) 57968-01-13 **מדינת ישראל נ' עויס** (19.2.13), קבע בית-המשפט כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב-5 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 50 ימי מאסר בפועל.
11. בת"פ (רמ') 32722-06-13 **מדינת ישראל נ' זמאערה** (10.7.13), הורשעו הנאשמים בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל יחד עם ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית-המשפט גזר על הנאשמים עונש מאסר בפועל למשך 26 ימים, כאשר קבע כי אין הצדקה להחמיר עם הנאשמים בהטלת עונש חמור יותר באופן משמעותי, משהיה מוטל עליהם אילולא הורשעו גם בעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
12. בת"פ (ת"א) 34819-11-12 **מדינת ישראל נ' אלעמלה** (27.11.12), קבע בית המשפט כי כאשר מדובר בכניסה לאחוזת ישראל שלא כדין, המתחם אינו עובינמספר ימימאסרלביין5חודשימאסרבפועל. כאשר מדובר בכניסה לישראל, שאליה נלוו עבירות נוספות שנועדו להקל על העבירה העיקרית - המתחם ייקבע בהתאם לחומרתה של העבירה הנלווית. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין ובשימוש במסמך מזויף, ונדון ל-21 ימי מאסר בפועל.
13. בת"פ (פ"ת) 53825-09-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** (6.12.12), הורשע הנאשם בביצוע 2 עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (14 ימים).
14. בת"פ (ת"א) 51943-06-13 **מדינת ישראל נ' אבן עלי** (25.6.13), הורשעו הנאשמים בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ונדונו ל-10 ימי מאסר בפועל.
15. בת"פ (נת') 9489-07-13 **מדינת ישראל נ' עטאר** (9.7.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (7 ימים).
16. בת"פ (כ"ס) 20286-05-12 **מדינת ישראל נ' קרעאן** (24.6.13), הורשע הנאשם בביצוע 3 עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (יומיים).
17. בת"פ (כ"ס) 4883-07-13 **מדינת ישראל נ' שחתית** (14.7.13) קבע בית-המשפט מתחם עונש הולם לעבירה של שב"ח שהרף הנמוך שלו הינו מאסר מותנה וגזר על הנאשמים עונש מאסר מותנה. המאשימה לא עירערה על גזר דין זה.
18. בת"פ (כ"ס) 48954-02-11 **מדינת ישראל נ' ברברי** (1.7.13), לאור נסיבות חריגות בעניינו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, העסקת תושב זר והתחזות כאדם אחר, גזר בית-המשפט על הנאשם עונש מותנה, כאשר קבע כי המסר העונשי המתאים יועבר באמצעות השתתף קנס מכביד.
19. בת"פ (י-ם) 1221-10 **מדינת ישראל נ' פקיה** (2.6.13), הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. המאסר המותנה שעמד נגד הנאשם 1 הוארך ועל הנאשם 2 נגזר מאסר על תנאי.

הלכה כי יש לקבוע את מתחם הענישה בהתאם לנסיבותיו האינדיווידואליות של כל מקרה ומקרה. לענין זה אפנה לדבריו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 3173/09 **פראג'ין נגד מדינת ישראל** לענין רמת הענישה הראויה בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל:

"דומה כי חופות על הכרעתנו מחד גיסא, גישה מרתיעה המצדיקה עמדה מחמירה, ומאידך גיסא, התיחסות

מידתית לעבירת השהיה על פי נסיבות האדם העומד לדין. הדברים נאמרים, כמובן, בקיום רחבים, ושיקול הדעת נתון לבית המשפט הדין. בלא נטיעת מסמרות נאמר, כי בהנחה שהמדובר בשהיה שניה בישראל שלא כדין (ועל הראשונה כנמסר אין ממהרים להעמיד ככלל לדין), העונש הראוי הוא עונש מאסר בפועל, למעט במקרים שנסיבותיהם האישיות חריגות, כגון חולי אקוטי במשפחת הנאשם. אין בכך כדי למנוע מן התביעה להעמיד לדין גם על שהיה ראשונה שלא כדין, אך במקרים כאלה, אם אין נלוות אליהם עבירות אחרות, ואין הקשר בטחוני, ככל שהמדובר בשהיה קצרה מאוד בישראל, ניתן להסתפק במאסר על תנאי, תוך החתמת הנאשם על התחייבות כספית שלא לחזור על המעשה, ותוך שילוחו לשטחי הרשות ללא שיהוי. כאמור, בשהיה שניה שלא כדין העונש הראוי הוא מאסר בפועל, לשם הרתעה, ואורכו צריך להיגזר מנסיבות המקרה והנאשם, כך שיחוש שהדבר אינו כדאי ועם זאת, יובאו בחשבון נסיבות המצוקה. ברי כי עבירות נלוות יאריכו את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן, ולמשל במקרה של זיוף או התחזות אין כל מניעה מתחילה מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, של חודשים ממושכים, וכן מאסר על תנאי וקנס. לגבי עבירות חוזרות ונשנות, ובודאי לגבי מי שמאסר על תנאי תלוי כנגדו, ניתן כמובן להחמיר יותר ולהפעיל את המאסר על תנאי בצורה מתאימה. פשיטא כי איננו עוסקים כאן בעבירות בטחוניות, שהענישה לגביהן היא בסדרי גודל אחרים. כללם של דברים לגבי שוהים בלתי חוקיים: יפה לענייננו גישה הדרגתית, תוך מתן סיכוי ל"הפקת לקחים", מן הקל אל הכבד ואל הכבד ממנו, לפי הנסיבות."

משלא הוכח כי כניסתם של הנאשמים לארץ היתה לשם ביצוע עבירות, לא כל שכן ביצוע עבירות ביטחוניות, ומשלא בוצעו עבירות נלוות, אין מקום להשית על הנאשמים את העונשים אליהם מכוונת התביעה.

בהתחשב בנסיבות המקרה שבפני, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לעבירה בה הורשע כל אחד מהנאשמים, הינו בין מאסר קצר לבין מספר חודשים.

גזירת העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים, וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים.

נפנה לבחון נסיבותיו האישיות של כל אחד מהנאשמים.

הנאשם 1 - אחמד צבא

הנאשם 1 כיום בן 27 שנה. בעברו עבירה של הפרת הכרזת שטח סגור-איסור יציאה, שימוש בכלי יריה, מתן שירות להתאגדות לא חוקית וחברות בהתאגדות לא חוקית (שתי עבירות).

הנאשם 1 ריצה בעברו עונשי מאסר. העבירה האחרונה הינה מחודש 10/2011.

עמוד 5

הנאשם 2- חאלד כתאנה

הנאשם 2 בן כ-30 שנה. בעברו הפלילי עבירה של הפרת הכרזת שטח סגור-איסור יציאה ופעילות בארגון טרור, העבירות מיום 29/6/12. בגין ריצה הנאשם 2 עונש מאסר לתקופה בת 5 חודשים.

הנאשם 3 - מוראד נואהדה

הנאשם 3 בן 30 שנה. בעברו הפלילי איסור מסחר בכלי יריה, קשירת קשר לעבור עבירה, החזקת כלי יריה, וכן עבירה של הנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות, קשר לעבור עבירה וחברות בהתאגדות לא חוקית. בגין עבירות אלו ריצה הנאשם 3 מאסר לתקופה בת 8 שנים.

הנאשם 3 טען לבעיות רפואיות מהן סובל בנו, אולם לא הונחו בפני מסמכים המאמתים טענה זו.

הנאשם 4 - איאד טעמה

הנאשם 4 הינו בן 26 שנה. לנאשם 4 הרשעה פלילית אחת בעבירות של חברות בהתאגדות בלתי חוקית והפרת הכרזת שטח סגור - איסור יציאה.

בנסיבות העניין ולאחר שנתתי דעתי כי העבירה שבפני נעדרת סממנים בטחוניים, ועל אף קיומו של עבר פלילי בעבירות בטחון, לכל אחד מהנאשמים, ראיתי לדון את הנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם 1- אחמד צבאח

1. 60 ימי מאסר לחישוב מיום מעצרו.

2. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, אם יעבור משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

הנאשם 2 - חאלד כתאנה

1. 60 ימי מאסר לחישוב מיום מעצרו.

2. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, אם יעבור משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

הנאשם 3 מוראד נואהדה

1. 60 ימי מאסר לחישוב מיום מעצרו. נתתי דעתי לכך שעברו של נאשם זה חמור מעברם הפלילי של יתר הנאשמים. ואולם, נוכח חלוף תקופה בת למעלה מ-10 שנים ממועד ביצוע העבירה האחרונה ובפרט ממועד ביצוע העבירה החמורה של הנחת חומרי חבלה, הוטל עליו עונש זהה לזה של יתר הנאשמים.

2. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, אם יעבור משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

הנאשם 4 איאד טעמה

1. 60 ימי מאסר מהם ינוכו ימי מעצרו.

2. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, אם יעבור משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 1/6/14 בנוכחות הצדדים.